

Dit is een Oorlogsbriefing

door Tom A. McMahon, <http://www.thebereancall.org/node/9216>, juni 2011

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, quotes en voetnoten door M.V.

Het is noodzakelijk dat ieder die Jezus Christus volgt zou begrijpen dat wij ons in een oorlogssituatie bevinden. Het is een geestelijke oorlog, maar hij kan fysieke consequenties hebben. Als u zich hiervan niet bewust bent, dan bent u blijkbaar reeds gevangen genomen. Als u in deze oorlog een pacifist bent, dan bent u op zijn minst effectief geneutraliseerd. Neutraliteit is capitulatie. Men kan geen bankzitter zijn terwijl de strijd woedt. Jezus zei "Wie niet met Mij is, die is tegen Mij" (Mattheüs 12:30).

Nu, als we dan in een oorlog zitten, waar gaat die dan over? Het is een oorlog voor de harten van de mensheid - en de tegenstanders zijn God en Satan.

"Tom, bent je ernstig? Vertel je mij dat God Satan niet kan verslaan in een oogwenk - dat een van Zijn geschapen wezens een partij is voor Hem?" Nee. Ik weet dat God Satan ogenblikkelijk kan uitvagen. De oorlog van Gods kant gaat niet over het verslaan van Zijn tegenstander. Het is een strijd om de prijs. Het gaat over het winnen van de harten van de mensheid. "Mijn zoon, geef mij je hart" (Spreuken 23:26).

Dit is een thema dat de hele Bijbel doorloopt. Het begint met het "eerste en het grote gebod" (Mattheüs 22:37-38). Wij horen God lief te hebben met *geheel ons hart*. Dat is het waar hemel en eeuwig leven over gaan. Zij die het evangelie geloofd en hun hart aan Jezus gegeven hebben, zullen de eeuwigheid met Hem doorbrengen. Dit is wat God verlangt, en dat is de crux van de strijd.

Er zijn er die zeggen dat er geen vrije wil is - dat er van onze kant geen keuze is - en dat God alles gepredestineerd heeft. Uiteraard weet God alles van tevoren, maar als Hij van tevoren *alles* al heeft vastgelegd wat te gebeuren staat, dan *geven* wij Hem niet echt onze harten - dan zijn wij gepro-

grammeerd om dat te doen, of dat niet te doen. Als dat het geval is, dan is *Hij* het die dat doet. Het gebod om Hem lief te hebben met geheel ons hart zou dan afhangen van *Zijn* houden van dat gebod.

Het gebod wordt dan een soort van charade¹. En de strijd - wel, er kan geen echte strijd zijn omdat Hij alles doet. Als God *alles* heeft gepredestineerd, wat is dan de betekenis van de verzen die ons aansporen “de goede strijd van het geloof” te strijden, of de “hele wapenrusting” aan te doen, of de verzen die termen gebruiken als “de wapens van onze strijd”, of dat wij “goede soldaten van Jezus Christus” moeten zijn? Als alles zou gepredestineerd zijn, en zouden we deze verzen ernstig nemen, dan zou op zijn best onze strijd neerkomen op schaduwboxen of doen alsof. Nee! Wij zitten in een echte oorlog - de strijd van de eeuwen. Het is een oorlog tussen God en Satan, en de prijs is de mensheid.

Dikwijls, voordat soldaten zich in de strijd begeven, wonen zij een briefing bij waar strategieën, kritische informatie en bepaalde objectieven worden voorgesteld. Soms worden zij herinnerd aan het algemene strijdplan van de oorlog. Dat is de benadering die ik gebruik in deze “oorlogsbriefing”, te beginnen met een overzicht van Gods strijdplan.

Gods doelstelling, volgens de Schrift, is de harten te winnen van mannen en vrouwen met wie Hij verlangt de eeuwigheid door te brengen: “Want dat is goed en welgevallig in de ogen van God, onze Zaligmaker, Die wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis van de waarheid komen” (1 Timotheüs 2:3-4). “De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen” (2 Petrus 3:9). “Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven ...” (Johannes 3:36). Deze en vele andere verzen verkondigen Gods wonderlijke doelstelling.

Gods *voornaamste middelen* voor het bereiken van Zijn doel zijn enerzijds Zijn verlangen *te communiceren*, door Zijn Woord, maar ook de onthulling van wat Hij voor hen heeft gedaan opdat zij de eeuwigheid met Hem zouden kunnen doorbrengen. Zonder Gods openbaring aan ons van Zijn ondoorgrondelijke daad van liefde voor ons, zouden we die niet kunnen kennen. Maar Hij heeft gecommuniceerd via Zijn *Woord* over alles wat Hij voor ons heeft gedaan en over wat Hij van ons verlangt om met Hem verzoend te worden en de gave van eeuwig leven te ontvangen: “Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God ...” (Efeziërs 2:8).

Vermits het begrijpen van Gods *communicatie* de sleutel is naar Zijn doel om de harten te winnen van de mensheid, is het niet verrassend dat *Zijn Woord* het belangrijkste mikpunt is voor Zijn vijanden. Het stilleggen, of tenminste het ontwrichten van de communicatie is de meest effectieve tactiek voor het verslaan van een vijand. Als de troepen geen orders kunnen ontvangen van hun leiders, zijn ze erg kwetsbaar. Dit brengt ons naar Gods belangrijkste tegenstander, Satan, en zijn strategieën. De Schrift zegt ons in 2 Korinthiërs 2:10-11: “opdat de satan op ons geen voordeel zou behalen. Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend”. We moeten ons altijd bewust zijn van Satans misleidingen.

Aan de andere kant, kunnen we kijken naar God en *Zijn* strategie voor ons: “Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen (Gr. *methodeias*) van de duivel. Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden” (Efeziërs 6:11-13).

Dit klinkt als een oorlogsbriefing voor mij! Satan (wat “tegenstander” betekent) en zijn troepen zijn hier de opponenten. En wij horen niet onwetend te zijn van zijn “listige verleidingen”. In het Grieks staat hier één woord: *methodeias*, met de betekenis: bedotterijen, streken, listen, op de loer liggen². Dit maakt allemaal deel uit van zijn methodes - de strategieën die de “vader van de leugen” (Johannes 8:44) heeft uitgewerkt in de oorlog tegen God voor onze harten.

¹ Charade: raadsel waarin sprake is van lettergrepen.

² Strong's code 3180: from a compound of μετα - meta 3326 and ὁδεύω - hodeuo 3593 (compare “method”); travelling over, i.e. travesty (trickery):--wile, lie in wait.

Satans hoofdstrategie is dezelfde als die welke toegepast werd van bij de aanvang van de mensheid, en doorheen de eeuwen heeft hij daar veel gebruik van gemaakt: “De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof ...?” (Genesis 3:1).

Sommige mensen hebben een probleem met een sprekende slang. Zij kunnen dat niet letterlijk nemen, waarschijnlijk omdat zij nooit een sprekende slang hebben gezien die communiceert met een mens. Maar, vermits niemand van ons daar was, kunnen we niet zeker weten of communicatie met dieren een normale toestand was voordat de mensheid in zonde viel. De Bijbel vertelt het ons niet.

Niettemin, voor hen die blijven opwerpen dat zoiets absurd is, vraag ik me af waarom zij niet protesteren tegen onze overheden, omdat die multi-miljoenen dollars hebben gependend aan het communicatie met dieren zoals gorilla's, chimpansees en dolfijnen.

Als een iemand beweert een gelovige te zijn, maar er moeite mee heeft te geloven dat Satan letterlijk door een slang sprak, en meer zekerheid wil, hier een paar verzen: “Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is” (2 Korinthiërs 11:3). Bovendien bevestigt Petrus, onder de leiding van de Heilige Geest, een ander incident waarbij een ezel letterlijk sprak: “het stomme lastdier, dat met een mensenstem sprak, heeft de dwaasheid van de profeet [Bileam] verhinderd” (2 Petrus 2:16).

Voor hen die het Genesisverslag van de slang als een mythe van het Judaïsme en Christendom beschouwen, zal zelfs een vluchtig onderzoek van heidense religies een verbluffende benadrukking van de slang onthullen. India heeft de Cobra van het hindoeïsme; Scandinavië heeft de Midgard-slang; de Grieken hebben de god Python; de Egyptenaren hebben Uraeus; de Azteken hebben hun redder-god Quetzalcoatl, de geveerde slang; Haïtianen aanbidden de Grote Slang; Amerikaanse Hopi-indianen hebben de ceremonie van de slangendans, en er zijn talloze andere. Zelfs het medische beroep heeft eer betoond aan Aesculapius, de Griekse god die een helend kruid zou ontvangen hebben uit de mond van een slang. De originele eed van Hippocrates voor doctoren begint als volgt: “Ik zweer bij Apollon de genezer, bij Asclepius, Hygieia en Panacea en neem alle goden en godinnen tot getuige ...”.

In al de hierboven genoemde heidense religies, en vele meer, worden dezelfde leugens die de slang aan Eva opvoerde geaccepteerd als waarheid. De slang is voor hen het symbool van eeuwige wijsheid en eeuwig leven - de “good guy”. Deze focus op de slang door vele culturen, afgescheiden door tijd en afstand - culturen die nooit contact met elkaar hadden maar die de slang aanbidden - is een verbazingwekkende wereldwijde ontwikkeling als die zou afstammen van iets dat naar veronderstelling nooit gebeurde! Maar voor hen die de Bijbel geloven, is dit zeker consistent met degene die “de god van deze wereld” wordt genoemd, “de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt” (2 Korinthiërs 4:4 en Openbaring 12:9).

Maar slangenaanbidding is niet Satans ultieme doel, noch zijn hoofdstrategie voor het bedriegen van de wereld. Hij is uit op het vernietigen van de *communicatie* tussen God en Zijn geschapen wezens. Deze strategie begon door het zaaien van twijfel in de geest van Eva: “Is het echt zo dat God gezegd heeft ...?” (Genesis 3:1). God gaf een absoluut gebod aan Adam. Hij zei hem dat hij van alle bomen mocht eten, behalve één - en als hij daarvan at zou hij sterven. Het was een test op gehoorzaamheid, om te zien of hij en Eva God liefhadden. Jezus zei in Johannes 14:15 dat als een mens van Hem (Jezus) houdt, hij zal doen wat Hij vraagt. De consequentie van Gods absolute gebod ongehoorzaam te zijn was de dood - fysische dood en afscheiding van God, voor altijd.

Eeuwige afscheiding van God is Satans einddoel; hij is gedreven om de mensheid samen met hem naar beneden te halen. Zijn strategie om dit te verwezenlijken is duidelijk in Genesis 3:1-5. Hij dialogueert met Eva met het doel haar verplichting jegens Gods bevel te verbreken: “Is het echt zo dat God gezegd heeft ...? ... U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend”. Het was een subtiele ondervraging. Eva werd iets gegeven om over na te denken, verpakt, uiteraard, in een erg verlokkeende verpakking en op een glatte toon. Satan wilde haar ertoe brengen te denken dat God door Zijn verbod, om van die ene boom te eten, haar iets belangrijks achterhield, waardoor ze zich

zou afvragen wat aan of in die vrucht zo speciaal was - iets wat haar situatie zou kunnen verbeteren en haar eigenschappen zou geven die enkel God had.

Dat is de strategie van de dialoog van de tegenstander. Maar men dialogueert niet over *absolutheden*. Wanneer dat gebeurt wordt er iets toegevoegd aan of afgenomen van dit absolute. En deze toevoeging of afnemning, of die nu van Satan is of van de mens, is een “weg” die aantrekkelijk lijkt, zelfs correct, maar die zal onvermijdelijk naar de verwoesting voeren (Spreuken 14:12). De strategie is ontworpen voor het ontwrichten van Gods communicatie - voor het ondermijnen van het gezag van Gods Woord. Wanneer wij in een dialoog gaan over iets wat wij geloven absolute waarheid te zijn, dan is het doel van een tegenstander gewoon ons van onze positie weg te duwen, naar elke wenselijke richting toe. Dit leidt tot het ontkennen van de absolute karakteristiek van Gods waarheid of gebod. Eens dat we van onze standvastige positie weggeduwd zijn, begint het afglijden dat uiteindelijk naar de verwoesting leidt.

Deze tactiek, die begon in de Hof van Eden, werd door de hele geschiedenis heen toegepast om mensen hun zienswijzen te doen veranderen - in het bijzonder vaste zienswijzen. Het werd effectief gebruikt door Marxisten om miljoenen tot het communisme te bekeren, en dit wordt vandaag extensief aangewend in overheden, ondernemingen en de opleidingssystemen. Het doel ervan is het neerhalen van absoluutheden, dogma's, vaste ideeën, traditionele zienswijzen, enz., ten gunste van meer maatschappelijke zienswijzen, gebaseerd op *consensus* of wat de meeste mensen denken. Het is een techniek om mensen conform te maken aan wat de meerderheid zegt wat best is, en dit wordt uitgestraald op “non-conformisten” zoals ... wel, bijbelse christenen zouden in die definitie passen.

Waarheid is verraad in Satans koninkrijk van de Leugen

Je kan de leugen van de slang van Genesis 3 doorheen de hele geschiedenis van de mensheid traceren en ze terugvinden in bijna alle religies, in de psychologie, in opleidingen, overal in entertainment, en ze zien verspreiden met een intensiteit die exponentieel toeneemt in onze dagen. Het proces van Satans grote strategie voor het elimineren van Gods communicatie met de mensheid, omvat drie D's: Doubt (Twijfel), Denial (Ontkenning) en Deceit (Bedrog). Het zaaien van Twijfel is het begin van het proces: “en hij [Satan] zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft ...?” (vers 1). Dan komt er een Ontkenning: “Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven ...” (vers 4), wat gevolgd wordt door Bedrog: “Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend” (vers 5). Uiteraard kunnen we hier nog eens drie D's aan toevoegen om de consequenties te beschrijven voor ieder die bedrogen werd door de Tegenstander: Delusion (Zinsbegoocheling), Destruction (Vernieling), en uiteindelijk Death (Dood), en dat is eeuwige afscheiding van God.

Petrus, in zijn eerste brief, geeft aan degenen van ons die “de goede strijd van het geloof” willen strijden, volgende marsorders: “Wees NUCHTER en WAAKZAAM; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. BIED WEERSTAND aan hem, VAST IN HET GELOOF, in de wetenschap dat hetzelfde lijden ook aan al uw broeders in de wereld opgelegd wordt” (1 Petrus 5:8-9).

Wij horen “nuchter en waakzaam” te zijn, om tegen de duivel weerstand te bieden, “vast in het geloof”. Efeziërs 6:13 vertelt ons dat wij het “zwaard van de Geest” (Gods Woord) moeten opnemen. Dit is een defensieve houding “opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden” (Efeziërs 6:13).

Zoals we hebben gezien is Satans eerste objectief Gods communicatie met de mens te op te heffen door verschillende middelen: zijn listen vallen het Woord aan, ondermijnen het, counteren het, verstoren het, bespotten het, roeien het uit, vervalsen het, schaffen het af, denigreren het, enz. Wanneer hij daarin effectief slaagt in onze levens, heeft hij, de vader van de leugen, ons tot op zekere hoogte afgesneden van Gods Waarheid. Als we Gods Woord niet voldoende kennen, zijn we niet in staat te onderscheiden wat van Hem is en wat niet. Bijvoorbeeld, als we een buitenlandse munt niet goed kennen, kunnen we niet nagaan of wel het juiste wisselgeld terugkrijgen. Op dezelfde manier moe-

ten we een goede kennis hebben van Gods marsorders. In een oorlog moeten we in staat zijn te onderscheiden wanneer de orders al dan niet werden vervalst door de vijand. Het is tragisch dat een gebrek aan paraatheid in deze geestelijke oorlog zovelen in de kerk vandaag kwetsbaar gemaakt heeft. De oorlog zal enkel nog toenemen.

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)